

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžz/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010146
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: F. nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Maroko, t. č. Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov, zastúpeného JUDr. Miroslavou Mittelmanovou, advokátkou, Hurbanovo námestie 5, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p., ktorý bol Najvyššiemu súdu SR doručený dňa 14.9.2012, navrhovateľ žiadal, aby súd odporcovi (Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky) uložil zákaz pokračovať v úkonoch smerujúcich k navráteniu navrhovateľa F. nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Maroko, do Rumunska až do doby, kým neprebehne riadne konanie podľa Nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ukončené vydaním rozhodnutia s odôvodnením a s možnosťou podať opravný prostriedok. Žiadal, aby súd zaviazal odporcu na náhradu trov konania.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že mu bola dňa 14.8.2012 doručená Dublinským strediskom Migračného úradu MV SR „informácia o začatí konania podľa Nariadenia rady (ES) č. 343/2003 zo dňa 14.8.2012. Následne bola navrhovateľovi doručená „informácia o výsledku konania podľa Nariadenia rady (ES) č. 343/2003 zo dňa 27.8.2012. Dňa 11.9.2012 bola navrhovateľovi doručená „informácia o transfere žiadateľa o azyle do Rumunska na základe podkladu odporcu vydaná Úradom hraničnej a cudzineckej polície, podľa ktorej má byť navrhovateľ dňa 18.9.2012 o 5.00 hod. transferovaný z medzinárodného letiska v Košiciach do Rumunska.

Nakol'ko navrhovateľ vo veci svojho transferu neobdržal žiadne rozhodnutie a boli mu odňaté postupom príslušných orgánov MV SR (Migračného úradu MV SR a Útvarom zaistenia pre cudzincov Medved'ov, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Prezídium PZ) jeho základné práva v správnom konaní, podal návrh na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy - MV SR.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že dňa 23.7.2012 na Oddelení azylu Adamov - Gbely podal žiadosť o azyl,

následne na základe rozhodnutia č. p.:PPZ-HCP-BA10-AK-75/2012 zo dňa 23.7.2012 o zaistení umiestnený v Útvare policajného zaistenia MV SR Medveďov. Dňa 7.8.2012 svoju žiadosť o azyl zobral späť a dňa 9.8.2012 bolo vydané rozhodnutie o zastavení konania.

Podľa navrhovateľa nezákonný zásah odporcu spočíva vo vykonaní opatrení priamo súvisiacich k prevozu navrhovateľa do krajiny zodpovednej podľa Dublinského nariadenia za posúdenie žiadosti o azyl navrhovateľa - Rumunska, avšak bez vydania rozhodnutia, proti ktorému by navrhovateľ mal možnosť podať odvolanie, čo je v priamom rozpore nielen s ustanoveniami Dublinského nariadenia ako aj Správneho poriadku, ale aj porušenie základných práv a základných slobôd, predovšetkým navrhovateľovho práva na účinný prostriedok nápravy.

Neoprávnený zásah odporcu do práv a právom chránených záujmov navrhovateľa trvá nakoľko odporca naďalej vykonáva opatrenia priamo smerujúce k transferu žiadateľa do Rumunska, ktorý má byť realizovaný dňa 18.9.2012.

Navrhovateľ zastáva názor, že takýmto zásahom je ukrátený na svojich právach nakoľko:

- navrhovateľovi nebolo doručené rozhodnutie ohľadne prevozu vrátenia,
- navrhovateľ teda nemá možnosť podať proti takémuto rozhodnutiu opravný prostriedok,
- navrhovateľove ďalšie procesné práva boli porušené (navrhovateľ nebol vypočutý a nemal možnosť uviesť odporcovi skutočnosti brániace jeho transferu do Rumunska).

Navrhovateľ poukázal na čl. 20 ods. 1 písm. e/ Dublinského nariadenia, podľa ktorého v prípade, že členský štát súhlasí, že prijme žiadateľa o azyl na svoje územie podľa niektorého z príslušných ustanovení Dublinského nariadenia „žadajúci členský štát oznámi formou rozhodnutia žiadateľovi jeho vrátenie do zodpovedného členského štátu. V rozhodnutí sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá. Obsahuje podrobné údaje o lehotách na uskutočnenie odovzdania, a ak to je potrebné, obsahuje informácie o mieste a čase, v ktorom sa má žiadateľ dostaviť, ak cestuje do zodpovedného členského štátu vlastnou dopravou. Vôči tomuto rozhodnutiu sa možno dovolať alebo ho je možné preskúmať. Odvolaním ani preskúmaním tohto rozhodnutia sa nepozastaví vykonávanie odovzdania, iba ak súdy alebo príslušné orgány takto rozhodnú v každom jednotlivom prípade, ak to vnútroštátne predpisy umožňujú.“

Navrhovateľ namietal, že odporca nevydal žiadne rozhodnutie o jeho vrátení do zodpovedného členského štátu, pričom Dublinské nariadenie explicitne obsahuje požiadavku vydania takéhoto rozhodnutia. Obsahujúce odôvodnenie a riadnou možnosťou preskúmania rozhodnutia súdom alebo iným príslušným orgánom.

Skutočnosť, že navrhovateľ zobral svoju žiadosť o azyl na území SR späť a teda v dobe prebiehajúceho Dublinského konania už nie je žiadateľom o azyl na území SR (avšak ním je na území EÚ a na účely Dublinského konania), nemôže podľa navrhovateľa zakladať dôvod, aby bol ukrátený na svojich základných procesných právach, ktoré sú mu garantované priamo Dublinským nariadením.

Navrhovateľ poukázal na to, že Dublinské konanie je správnym konaním a v jeho prípade mu bolo len oznámené začatie konania a následne dostal informáciu o tom, že zodpovedným štátom za posúdenie jeho žiadosti je Rumunsko. Celý ďalší postup nezodpovedal ustanoveniam správneho poriadku, nakoľko navrhovateľ nemal možnosť v konaní sa vyjadriť, nebol predvolaný na žiaden pohovor, nebol oboznámený s podkladom pred vydaním rozhodnutia, nebolo mu žiadne rozhodnutie doručené. Bol teda postupom odporcu úplne pozbavený svojich procesných práv vyplývajúcich mu zo Správneho poriadku. Tým, že navrhovateľovi nebolo doručené žiadne rozhodnutie, navrhovateľ ani nemá možnosť podať opravný prostriedok. Navrhovateľ pritom zdôraznil, že do Rumunska sa vrátiť nechce a so svojim transferom nesúhlasí.

Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na čl. 46 Ústavy SR ako aj na čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom vyjadril presvedčenie, že uvedené práva boli porušené a navrhovateľovi bolo a naďalej je neoprávneným zásahom odporcu odňaté jeho právo na účinný prostriedok nápravy ako aj právo vyjadriť sa v konaní predniesť svoje námietky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dotknutý týmto návrhom preskúmal všetky jeho náležitosti a s prihliadnutím na dôvody uvádzané navrhovateľmi vyhodnotil otázku splnenia podmienok konania (§ 103 v spoj. s § 250v ods. 8 a § 246c ods. 1 O.s.p.) a bez nariadenia pojednávania dospel k názoru, že konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je nutné zastaviť, nakoľko odpadli dôvody na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisového materiálu Dublinského strediska Migračného úradu Ministerstva vnútra SR č. MU-424/DS-DŽ-2012 zistil, že navrhovateľ 14. septembra 2012 - v deň podania návrhu - znova požiadal o azyl na území Slovenskej republiky a z toho dôvodu bol transfer pripravovaný na 18. septembra 2012 zrušený.

Na základe uvedeného (zrušenia transferu), ktorého zrušenia sa návrhom domáhal aj navrhovateľ, odpadol v zmysle § 250v ods. 6 OSP dôvod na ďalšie konanie, čím boli splnené zákonné predpoklady na zastavenie konania podľa tohto ustanovenia.

Podľa § 250v ods. 6 OSP súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spoj. s ustanovením § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.